

komme til Ende med alle Forhandlinger, og for saa vidt der ikke blev vedtaget en endelig Lov, maatte Ministeren benytte sin Ret til at fastsætte Taksterne, idet den oprindelige Lov af 1896 da var bortfalden, da det ny Lovforslag blev vedtaget i forskellig Skikkelse af de to Ting; og altsaa ikke blev til Lov, bortfaldt den gældende Takstlov den 31. Marts 1901, og den daværende Minister for offentlige Arbejder udstedte saa en Bekendtgørelse om, at de daværende Bestemmelser skulde vedblive at gælde. — De Grunde, som den Side af Tinget, hvortil jeg hører, havde til ikke at kunne følge Flertallet i Fællesudvalget, vare to. Den ene var, at vi mente, at man burde saa hurtigt som mulig søge at komme op til højere Indtægter af Statsbanerne — disses Indtægter ere jo ikke blevne bedre siden den Tid —, og den anden Grund var, at vi frygtede for, at hvis vi gik ind paa en almindelig Forlængelse af den daværende Lov, vilde vi allerede i den følgende Samling komme til at staa over for det samme Spørgsmaal om en Forlængelse af Loven indtil videre eller paa et Aar ad Gangen. Det viser sig nu, at faktisk have vi faaet Ret i vor Frygt for, at en saadan Forlængelse vilde finde Sted. Kommissionen, som var nedsat angaaende Jernbanesagen, afgav ganske vist sin Betænkning den 15. Juli 1901, altsaa inden for den Frist, som Formanden for Kommissionen havde angivet, men paa Grund af Ministerskiftet, antager jeg, kom Lovforslaget om Taksterne ikke frem paa Rigsdagen før den 14. Februar 1902. Forholdet er altsaa dette, at selv om Rigsdagen havde behandlet det Forslag, som den Gang blev forelagt, færdigt, vilde Loven dog ikke være traadt i Kraft før tidligst den 1. Oktober i Aar, og altsaa et halvt Aar gaaet med de lavere Indtægter, og saaledes som Forholdene nu have udviklet sig, gaar hele dette Finansaar og maaske det næste med, inden vi blive færdige. Vi frygtede for, at naar vi kom til at behandle Takstloven, vilde der naturligen dertil knytte sig en Forhandling om Organisationsloven og Lønningsloven for Jernbaneetaten. Ganske vist blev i Fjor Takstloven forelagt for sig selv, men ved Lovforslagets Behandling i Folketinget i Fjor har saavel Ordføreren for Folketingets Flertal som den højtærede Minister udtalt, at han mente, at selv om man ikke knyttede Lovene sammen, var det vist dog Hensigten at lade de to Love træde i Kraft samtidig. Nu er Lønningsloven knyttet til Organisations-

loven som et Lovforslag, og altsaa har den Frygt, vi havde, nemlig at man vil knytte Takstloven til Organisationsloven og derved mulig forhale Vedtagelsen af Takstloven, vist sig fuldt begrundet. Nu skal jeg indrømme, at der foreligger et saa stort Arbejde fra Kommissionens Side, at man mulig kan komme til en endelig Behandling af Organisationsloven i denne Samling, men jeg nærer dog Frygt for, at Anskuelserne ville være saa forskellige, at det vil være vanskeligt at bringe dem under en Hat, og vi staa da igen over for den Mulighed, at Takstloven ikke vil blive sat i Kraft den 1. April 1903, men maaske først den 1. Februar 1904 eller 1905, i det hele ikke før end vi kunne blive enige om Organisationsloven. — Altsaa, den Frygt, jeg udtalte den 16. Marts 1901, har jeg endnu. Det vil vare en Tid, inden vi komme til højere Takster, og Statskassen mister en forøget Indtægt, som den daværende Trafikminister søgte tilvejebragt fra den 1. April 1902. Forholdet er efter Statsregnskabet det, at der er et Underskud af 225,000 Kr. foruden de Udgifter, som ere opførte paa §§ 26 og 27 og maasiges at henregnes under Driften, hvorved Underskuddet bliver saa meget større. At en forøget Indtægt af 2 Millioner paa Budgettet vil være til Fordel for Statskassen, kan der jo ikke være Tvivl om, og at vi derfor fra vor Side gerne vilde gaa til en Forhøjelse af Taksterne, kan jeg vist ganske rolig udtale. Jeg kan kun beklage, hvis det skulde blive Tilfældet, at Vedtagelsen af Takstloven ikke skulde føre til nogen forøget Indtægt, før vi ere færdige med Organisationsloven, hvad jeg frygter muligen ikke kan ske i denne Samling.

I det Lovforslag, som nu er forelagt af den højtærede Minister, er der foretaget forskellige Forandringer, naar det sammenlignes med Forslaget, saaledes som det var forelagt i Samlingen 1900—01 og vedtaget her i Landstinget, og ogsaa forskellige Forandringer fra, hvad der blev vedtaget i Folketinget i Fjor. Folketinget fik, som sagt, Forslaget til Behandling den 14. Februar i Fjor, men uagtet Samlingen trak ud ind i Maj, fik Landstinget ikke Sagen op til Behandling. Folketinget brugte 3 Maaneder til Takstloven alene i Modsætning til Landstinget, der Aaret i Forvejen brugte 2 Maaneder; vi søgte at gøre Arbejdet saa vidt færdigt, at vi kunde komme til en Afslutning.

Den højtærede Minister berørte ved Forelæggelsen egentlig kun et enkelt Punkt af de indførte Forandringer, nemlig Spørgs-